

РЕШЕНИЕ

№ 1448

гр. София, 15.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-VI-Г, в закрито заседание на петнадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мария Янк. Иванова Вранеску

Членове: Пламен Колев

Никола Чомпалов

като разгледа докладваното от Никола Чомпалов Въззивно гражданско дело № 20221100504650 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.435 ал.1, т.3 ГПК. СГС е сезиран с жалба от Ж. К. В., която е взискател по изпълнението, срещу постановление от 01.10.2021 г. на ЧСИ М.Б. по изп.дело N 20148380410321, с което е прекратено изпълнителното производство. Сочи се от жалбоподателя, че постановлението за прекратяване на изпълнителното производство е незаконосъобразно, защото е наложен запор върху вземанията на длъжника П.К. Л., а запорът е бил осъществяван като изпълнителен способ. Иска се от жалбоподателя да се отмени обжалваното постановление на съдебния изпълнител.

Ответникът по жалбата П.К. Л., който е взискател в изпълнението, не е подал отговор и не взема становище по жалбата.

Съдебният изпълнител е изготвил мотиви, в които се сочи, че жалбата е неоснователна, защото последното изпълнително действие е извършено на 08.09.2016 г., поради което към 01.10.2021 г. е налице „перемпция“.

Жалбата е подадена в срок и срещу подлежащ на обжалване акт на съдебния изпълнител, поради което е процесуално допустима и следва да се разгледа по същество.

Изп.дело N 20148380410321 на ЧСИ М.Б. е образувано по молба на Ж. К. В. въз основа на изп.лист от 09.05.2014 г. на СРС, 62 с-в, по гр.дело N 21433/12 г., с който П.К. Л. е осъден да плати сумата от 145 247,17 лв.

С молба от 13.11.2014 г. взискателят е поискал да се наложи запор върху вземанията на длъжника.

Със запорно съобщение N 84909/26.11.2014 г. са наложени запори върху банковите сметки на длъжника, открити в регистрираните в Република България – запорните съобщения са получени от банките на 26.11.2014 г. и на 27.11.2014 г.

С писмо от 01.12.2014 г. „Р. /България/“ ЕАД е уведомила съдебния изпълнител, че сумата от 11,25 лв. е блокирана по сметка на длъжника.

С молба от 03.05.2016 г. взыскателят е поискал да се наложи запор върху вземанията на длъжника, които има като кредитор по изп.дело N 987/2012 г.

Със запорно съобщение N 124810/08.09.2016 г. е наложен запор върху вземанията на длъжника, които има като взыскател по изп.дела при ЧСИ Г.Д. – получено е на 09.09.2016 г.

С обжалваното постановление от 01.10.2021 г. съдебният изпълнител е прекратил изпълнителното производство на основание чл.433 ал.1, т.8 ГПК.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Предмет на производството пред съда е жалба по чл.435 ал.1, т.3 ГПК срещу постановление за прекратяване на изпълнителното производство.

Според съда жалбата е неоснователна. Това е така, защото фактическият състав на чл.433 ал.1, т.8 ГПК е бил осъществен в пълнота към момента на постановяване на обжалваното постановление на съдебния изпълнител.

Изпълнително дело N 20148380410321 на ЧСИ М.Б. е образувано по молба на Ж. К. В. въз основа на изп.лист от 09.05.2014 г. на СРС, 62 с-в, по гр.дело N 21433/12 г., с който П.К. Л. е осъден да плати сумата от 145 247,17 лв., а с молба от 13.11.2014 г. взыскателят е поискал да се наложи запор върху вземанията на длъжника. Направеното с молбата на взыскателя от **13.11.2014 г.** искане за налагане на запор върху вземанията на длъжника води до прекъсване на двугодишния срок по чл.433 ал.1, т.8 ГПК. Това е така, защото представлява искане за прилагане на изпълнителен способ, насочен към удовлетворяване на вземанията по изпълнителния лист.

Съдебният изпълнител със запорно съобщение N 84909/26.11.2014 г. е наложил запори върху банковите сметки на длъжника, открити в регистрираните в Република България, а запорните съобщения са получени от банките на 26.11.2014 г. и на 27.11.2014 г. В този случай срокът от две години отново е прекъснат на 26.11.2014 г., защото на тази дата по искането на взыскателя е извършено от съдебния изпълнител действие по прилагане на конкретен изпълнителен способ.

С молба от 03.05.2016 г. взыскателят е поискал да се наложи запор върху вземанията на длъжника, които той има в качеството на кредитор, а със запорно съобщение N 124810/08.09.2016 г. е наложен запор върху вземанията на длъжника, които има като взыскател по изп.дело N 20127810400987 на ЧСИ Г.Д.. В този случай срокът е бил прекъснат на **08.09.2016 г.**, защото на тази дата по искане на взыскателя е било извършено от

съдебния изпълнител действие по прилагане на способ за принудително събиране – запор. От 08.09.2016 г. е започнал да тече срокът от две години, който е изтекъл на 08.09.2018 г.

В периода 08.09.2016 г. – 08.09.2018 г. няма данни вискателят да е направил искания за предприемане от съдебния изпълнител на определени изпълнителни действия по принудително събиране на вземанията по изпълнителния лист, а и не се твърди този факт. През този период не са и извършени никакви изпълнителни действия от съдебния изпълнител.

По делото няма данни в резултат на наложените запори да постъпвали през периода 08.09.2016 г. – 08.09.2018 г. по сметка на съдебния изпълнител суми, предназначени за удовлетворение вземанията на вискателя. От удостоверение изх. N 05634/02.04.2013 г. по изп.дело N 20127810400987 на ЧСИ Г.Д. се установява, че към 02.04.2013 г. на вискателя П.К. Л., който е длъжник по процесното изп.дело, са били изплатени суми в общ размер на 145 247,17 лв., но няма данни в резултат на наложения със запорно съобщение N 124810/08.09.2016 г. запор да са били извършени плащания. В този смисъл съдът приема за недоказано повдигнатото в жалбата твърдение, че способът „запор“ е бил осъществяван в периода след 08.09.2016 г.

Следва да се спомене, че в жалбата не е конкретизирано кой точно от наложените запори е бил осъществяван, защото не се сочи кое точно трето задължено лице към длъжника е внесло по реда на чл.508 ал.3 ГПК в резултат на наложен запор суми по сметката на съдебния изпълнител, а още по-малко са представени доказателства за този факт.

При тези факти съдът намира, че след 08.09.2016 г. от страна на вискателя не е било поискано от съдебния изпълнител да се извърши изпълнително действие, респ. такова не е било извършено от съдебния изпълнител. Всички поискани способности са приключили към 08.09.2016 г., а след тази дата няма данни да постъпвали плащания от страна третите задължени лица и способът „запор“ да е реално осъществяван. Това означава, че към 08.09.2018 г. фактическият състав на чл.433 ал.1, т.8 ГПК е бил осъществен в пълнота, поради което изпълнителното производство от 09.09.2018 г. е прекратено по силата на закона.

С оглед на изложеното съдът намира, че жалбата следва да се остави без уважение.

Мотивиран съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на Ж. К. В. срещу постановление от 01.10.2021 г. на ЧСИ М.Б. по изп.дело N 20148380410321 за прекратяване на изпълнителното производство на основание чл.433 ал.1, т.8 ГПК.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____